

Congrés Extraordinari del Partit Socialista Unificat de Catalunya

Declaració Política

És de justícia iniciar aquest Congrés extraordinari amb el reconeixement a tots els companys i totes les companyes traspassades des del darrer congrés del 1997. Companys i companyes imprescindibles, independentment del seu grau de responsabilitat, per entendre el que ha representat el PSUC en la història de Catalunya.

Esmentant a **Antoni Gutiérrez Díaz** i **Gregori López Raimundo**. A **Miguel Núñez**. A dones com **Carme Casas** o **Tomasa Cuevas**. I al membre de la Secretaria General Col·legiada **Simón Rosado**. Amb aquests noms estem recordant i honorant a tots i totes les companyes que al llarg d'aquests 21 anys ens han deixat.

A tots ells i a totes elles, honor i memòria!

Honor i memòria a totes les dones i tots els homes que al llarg d'aquests gairebé 82 anys han escrit les pàgines més heroiques i generoses de la història de les lluites per l'emancipació social i la defensa i recuperació de les llibertats a Catalunya. Hem realitzat un gran esforç en la recuperació i divulgació de la nostra memòria històrica. Un treball memorialista amb tres grans objectius: el propi de rescabalar i ordenar els nostres arxius; participar en el combat per l'hegemonia que representa la lectura de la història; i preservar i difondre el que de ben segur és el nostre llegat més important, la cultura política del PSUC.

Aquest combat per la memòria històrica és i serà un dels principals eixos del nostre treball.

EI PSUC, una cultura política que ve de lluny i va més lluny encara!

Els *psuqueros* i les *psuqueres*, així com tothom que s'apropa a la història del nostre partit, tenim ben clar que el PSUC i la seva cultura política és ben singular. Ja ho són els nostres orígens. Som fills i hereus d'una cultura política caracteritzada per saber en cada moment llegir les necessitats històriques d'agrupaments i ser capaços de realitzar l'esforç unitari per confluïr. Pocs dies després de la revolta feixista, el 23 de juliol de 1936 la Unió Socialista de Catalunya, el Partit Comunista Català, la Federació Catalana del PSOE i el Partit Català Proletari fundaren el PSUC. Una organització que des del primer moment es va comprometre amb la defensa de la República i en el combat contra el feixisme tant en la guerra civil com en els diferents fronts de la Segona Guerra Mundial. El PSUC, el "Partit", principal protagonista de la lluita antifranquista a Catalunya. **Protagonisme pagat amb milers de dones i homes assassinats, empresonats i represaliats per la dictadura de Franco.**

Un partit que va saber també llegir els grans canvis històrics que van succeir a finals dels 80 amb la caiguda del mur de Berlín confluïnt, el 23 de febrer de 1987, amb l'Entesa de Nacionalistes d'Esquerres i d'altres per crear Iniciativa per Catalunya. A l'igual que ICV, que des del 2015, junt amb altres forces, està treballant per crear un nou subjecte polític que sumi tots els nous actors que han emergit arran del 15-M. Aquesta capacitat de sumar, unir, confluïr amb altres més enllà dels orgulls per les sigles, ens ha permès anar millorant i enfortint les eines, per la transformació social, de les esquerres catalanes. Un tret cultural que cal preservar.

Considerem un encert estratègic que el PSUC, en el darrer congrés, el novè, aprovés que el Partit Socialista Unificat de Catalunya delegava tota la seva activitat política en Iniciativa per Catalunya Verds. El Partit Socialista Unificat de Catalunya considerarà Iniciativa per Catalunya Verds l'únic instrument per a la militància i l'acció política dels seus afiliats i les seves afiliades. I reconeixia Iniciativa per Catalunya Verds com el partit hereu de la seva història, tradició, cultura i patrimoni.

Una vocació unitària present també per afrontar els grans reptes de país. Cultura unitària que ens ha permès ser uns dels principals actors de grans acords i consensos. En la lluita antifranquista amb la creació de l'Assemblea de Catalunya. Participant en els pactes de la transició política, com va ser el pacte constitucional. Amb l'aprovació de l'Estatut de Sau. En la constitució dels governs municipals de progrés. Cultura unitària que heretà ICV facilitant els governs catalanistes i d'esquerres o l'aprovació de l'Estatut del 2006. Reivindiquem, avui més que mai a Catalunya, aquesta cultura dels grans acords en allò que afecta el nostre autogovern, **sacsejat sigui per l'autoritarisme centralista sigui per l'unilateralisme irresponsable.**

Un partit, el PSUC, fidel als seus ideals i valors. Compromès amb la lluita pel socialisme i en la defensa dels interessos dels treballadors i les treballadores. Com a partit nacional català defensor de les llibertats nacionals de Catalunya des dels principis del federalisme i defensor del dret a l'autodeterminació. Imbuït dels valors democràtics i republicans. Però que alhora ha estat capaç de fer evolucionar el seu ideari i programa segons els canvis de la societat, incorporant els nous paradigmes presents com el feminisme i l'ecologisme. De redefinir el seu internacionalisme segons els canvis geopolítics i l'aparició de nous actors en l'escenari internacional. Amb una clara aposta per la construcció de la Unió Europea des d'un europeisme crític.

Un partit curós de la seva independència com a organització, però capaç d'establir lligams en l'àmbit estatal, europeu i internacional.

Aquesta adaptabilitat, aquesta capacitat de llegir allò nou, d'evolucionar segons els canvis que es produeixen, està ben present a ICV i s'ha de traslladar al nou subjecte polític.

“Partit de lluita i de govern” és una de les millors definicions de la nostra cultura política. Un partit compromès i present en els conflictes en estreta aliança amb els moviments socials, en primer lloc amb el sindicalisme de classe però amb voluntat, ambició i capacitat de governar per resoldre els problemes presents a la nostra societat i afrontar els seus reptes. Amb una forta vocació municipalista. Conscient de les tensions, si no contradiccions, que genera estar al carrer i a les institucions.

Una força política idealista, motivada per la construcció d'utopies realitzables, però alhora realista i responsable. Amb capacitat d'anticipació, com per exemple amb la defensa de la política de reconciliació nacional aprovada el 1956. Amb una militància motivada, lluitadora, estudiosa de la realitat, coneixedora de la correlació de forces presents en cada moment i conscient de les aliances necessàries que cal construir per avançar.

Aquest podria ser un resum de la nostra cultura política. La nostra memòria, que reivindiquem, és passat. La nostra cultura ha de ser present i futur, aquesta és la nostra responsabilitat.

Com deia el Guti en acabar les seves intervencions: “Companyes, companys, salut i bon treball”.